

Lectura i comunitat

Published by [Interacció](#) [1] on 04/06/2013 - 10:03 | Last modification: 05/02/2026 - 14:01

(Text que recull la intervenció de **Marina Garcés** el passat 6 de maig a la [Vª Jornada de Foment de la Lectura](#) [2] a El Prat del Llobregat)

Lectura i desig de comunitat

És interessant veure com en un moment de destrucció de la vida col·lectiva i d'assetjament a les persones com el que estem vivint, la lectura i potser més encara l'escriptura, reapareixen com una pràctica que fa comunitat o, més aviat, que organitza i articula comunitats molt concretes: grups de lectura, biblioteques populars, col·leccions digitals, punts d'intercanvi de llibres, llibreries petites, especialitzades i alternatives, projectes editorials independents vinculats a grups d'aficionats a determinades corrents o pràctiques literàries, blogs, plataformes, etc. A l'hora, a les institucions tradicionals (escoles, universitats, espais familiars) cada cop es llegeix menys, o amb més dificultat.

Aquesta efervescència respon a un desig de comunitat i de cooperació que s'expressa avui en molts àmbits de la vida: econòmic, cultural, alimentari, educatiu, tecnològic... En aquest sentit, hi ha un fenomen en aquestes comunitats de lectura-escriptura que es dona en continuïtat amb tots aquests mons i pràctiques.

Però més enllà d'aquesta constatació, la qüestió és: en quin sentit pot fer comunitat la lectura? Crec que l'especificitat de la lectura és que fa comunitat desencaixant tota comunitat. No és un joc de paraules: com intentaré explicar, la lectura és l'experiència d'una desviació tant del jo com del nosaltres que amenaça la manera com aquests funcionen socialment.

Per una banda, la lectura exposa el Jo a una experiència de la *soledat* que no té res a veure amb l'aïllament de l'individu, ja sigui de l'individu-víctima, aïllat en el seu fracàs, ja sigui de l'individu triomfador, aïllat en el seu èxit. La soledat del lector és una soledat buscada, plena i molt acompanyada. Per això, per altra banda, la lectura exposa el nosaltres a una experiència de la *complicitat* que no depèn de cap comunitat preexistent, identificable o representable. Llegir és entrar, doncs, en una soledat que inventa els seus propis còmplices: autors, personatges, amics, interlocutors, i que no pot deixar de fer-ho. Cada llibre obre un món d'afectes, dins i fora d'ell, d'idees que connecten amb d'altres, etc, desencaixant els mapes identitaris, polítics, afectius, ideològics, estètics, lingüístics...

Des d'aquesta insòlita relació entre soledat i complicitat, l'experiència de la lectura desplaça la dualitat individualisme – comunitat a la relació inseparable soledat – complicitat. Així, com veurem, ens permet pensar la potència d'unes comunitats indomables, no normalitzables ni normativitzables i buscar estratègies concretes per a combatre els molts esforços que el poder sempre ha dedicat a neutralitzar aquest potencial incontrolable de les comunitats de lectors.

[Continueu llegint a la font original](#) [3]

Font: [Nativa](#) [3]

[Inicia sessió](#) [4] o [registra't](#) [5] per enviar comentaris

Tags: lectura

Tags: biblioteques

- [6]

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/CIDOC/blogs/2013/06/04/lectura-i-comunitat-marina-garces>

Links:

[1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio>

[2] http://www.biblioteca.elprat.cat/presentacio3_1/_5G1ICS7tAW67dY14DOg43cnYX6Q3Vn6hGMYm-NLXaX_i45M2hxFNsw

[3] <http://www.nativa.cat/2013/05/lectura-i-comunitat/>

[4] <http://interaccio.diba.cat/>

[5] <http://interaccio.diba.cat/form/alta-comunitat>

[6] <https://interaccio.diba.cat/node/3887>